

Alkotmánybíróság
részére
1015 Budapest
Donáti u. 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		2020-03-18	
Ügyszám:	~~IV/00757-0/2020~~	2020-03-18	
Érkezett:	IV/00811-0/2020 2020 APR 27. <i>jav. clu</i>	3	
Példány:	1	Kezelőiroda:	27.P
Melléklet:	5 db	FELJÁRÁSOK SZÁMA:	20072/19
		UTÓIRATON:	4
Tárgy: Alkotmányjogi panasz			

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott: [REDACTED] indítványozó [REDACTED] szám alatti lakos) Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 53. § (2) bekezdése szerint eljárva, továbbá az Abtv. 27 § a) és b) pontjaiban foglalt feltételek bekövetkezésére alapítva, a **Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.745/2019/5/II. számú ítéletével szemben**

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő az alábbiak alapján.

I. Az alkotmányjogi panasz feltételei, határozott kérelem és az Alaptörvény rendelkezéseinek megjelölése

1. Az Abtv. 51. § (1) bekezdés (1a) albekezdése d) pontjában foglaltakra figyelemmel: indítványozóként kijelentem: **határozott kérelmem**, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján eljárva a **Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.745/2019/5/II. számú ítélet** alaptörvényellenességét az Abtv. 52. § (1b) e) pontja alapján ex tunc hatállyal állapítsa meg és azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, valamint az Abtv. 43. § (2)-(3) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően rendelje el az eljárás másodfokú szakaszának megismétlését. Indítványom eljárási alapja, hogy a megjelölt ítélet az Abtv. 27. § a) pontja szerint sérti az Alaptörvényben biztosított jogaimat és az Abtv. 27. § b) pontja szerinti, rendes jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem. Indítványozóként az alkotmányjogi panasz útján orvosolható jogsérelmeim a támadott határozat jogerőre emelkedésével következtek be, illetve folyamatosan következnek be, mindaddig, amíg az alapjogot sértő bírói döntés hatálya fennáll. Ezek orvoslására vonatkozóan bírói út vagy más hatékony jogorvoslati lehetőség számomra nem áll rendelkezésre.

2. Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv-ben és az Alkotmánybíróság Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozatban (a továbbiakban: Ügyrend) foglalt feltételeknek. Indítványozóként a fenti számú jogerős ítélettel lezárt eljárás **felperese** voltam, így az Abtv. 27. §-ában megkövetelt **közvetlen, aktuális és személyes érintettségem** fennáll, a kérelem pedig az Abtv. 29. §-a szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést érint. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, 2019. december 3-án kelt ítéletet, 2020. január 20-án vettem kézhez, melyről a bírósági iratok között a digitális térítvevénynek rendelkezésre kell állnia. Ez alapján alkotmányjogi

panasz az Abtv. 30. § (1), (4) bekezdései, valamint az Ügyrend 28. § (1)-(2) bekezdései szerint **határidőben előterjesztett**. Bejelentem, hogy az alkotmányjogi panasz kapcsán az Abtv. 31. (1)-(2) bekezdésében foglalt **kizáró okok nem** állnak fenn; és az ügyben felülvizsgálati kérelmet sem terjesztettem elő, ismereteim szerint felülvizsgálati eljárás más kezdeményezés alapján sincs folyamatban.

3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdés *(1b)* és *f)* pontja szerint előterjesztett – a II. pontban részletezett – az 1. pontban megjelölt határozott kérelmem anyagi jogi alapja, hogy a bíróság most támadott ítélete sérti az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetben alapjogként meghatározott, a **II. cikkben rögzített emberi méltósághoz és a VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt magánélet tiszteletben tartásához való jogomat**.

4. Az Ügyrend 56. §-ban foglalt rendelkezésére figyelemmel bejelentem, hogy a természetes személy Indítványozóként **személyes adataim közléséhez**, és a **nyilvánosságra** hozatalához **nem**, járulok hozzá, kérem az ennek megfelelő eljárás biztosítását.

II. Az alkotmányjogi panasz előzményeinek összefoglalása, részletes indokolása

5. Az ítélet alapjául szolgáló keresetet felperesként azért terjesztettem elő, mert az alperes megsértette a személyiségi jogaimat azzal, hogy a www.pestisracok.hu internetes portálon 2018. április 11-én, valamint 2018. április 12-én majd 2018. április 13-án a per másik felperesével együttes képmásomat hozzájárulásom nélkül megjelentette. A képmások első alkalommal a „Jobbikos képviselő: Forradalomra van szükség! Aztán akasztani kell!” című cikk alatt, másodízben „A fideszesek fölakasztása közben viccelődni is jut ideje a jobbikos képviselőnek”, harmadízben a „Lemondásra szólították fel az akasztós jobbikos [REDACTED]”, cím alatt jelentek meg.

6. Előadom, hogy nem vagyok közszereplő, közéleti szerepvállalásom a fénykép megjelenésének időpontjában sem volt, ma sincs, valamint az alperes által felhasznált fotó még csak nem is a másik felperes közszereplésével kapcsolatban készült. Annak forrása egy külföldi, minden közéleti tevékenységet nélkülöző családi nyaralás, ami észlelhető is a képmásom környezetén. A közlésnek az emberi mivoltomban történő megalázáson kívüli öncélon túlmenően semmiféle indoka nem volt, az sem a tartalomhoz, sem ahhoz kapcsolódó releváns eseményhez nem kapcsolódik. Eredeti méretéhez képest alperes nagyítva tette közzé ezen képeket, ráadásul több helyen kitakarta más hozzászóló képét.

7. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2019. június 5-én kelt 27.P.20.072 ítéletében az alperest a jogsértés abbahagyására, a képmás felismerhetetlenné tételére kötelezte és eltiltotta a további jogsértéstől. A Fővárosi Ítéletábla a most támadott ítéletében az első fokú döntést megváltoztatta és a keresetemet teljes egészében elutasította, annak ellenére is, hogy a 6. pontban írtakkal szemben semmilyen, a képmás felhasználásának indokolására vonatkozó érvet nem hozott fel.

8. Megjegyezni kívánom, hogy hasonló esetekre vonatkozóan a bírói gyakorlat következetesen tiltja a képmás öncélú, alapjogsértő felhasználását, és még a közszereplők esetén sem engedi

magántartalmak korlátlan felhasználását. Ez tükröződött az ügygel összefüggésben született, a Fővárosi Törvényszék 64.P.22.536/2019/10. számú – az állandó bírói gyakorlatot tükröző – ítéletében is. Ugyanezt erősítette meg a Kaposvári Törvényszék 13.P.20.663/2018/9. számú ítélete, a 13.P.21.384/2018/11. számú és a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.101/2019/4. számú ítélete is. Ezt tanúval is igazoltam az elsőfokú eljárásban – melyet szintén figyelmen kívül hagyott a Fővárosi Ítéltábla tanácsa -, annak ellenére, hogy volt olyan tanú is aki alperesre tekintettel nem mert megjelenni.

9. A támadott bírói döntés álláspontom szerint sérti az Alaptörvény II. cikk és VI. cikk (1) bekezdésben foglalt alapvető jogaimat, mert azzal, hogy az internetes orgánium a magánszférában készült, közszerepléssel összefüggésbe – még áttételesen sem – hozható felismerhető fényképet több ízben, engedély nélkül közzétette, beavatkozott az intim szférámba és ezzel számomra a környezetemben is közvetlenül érezhető hátrányokat okozott.

10. Az Alkotmánybíróság a hasonló eseteket vizsgáló eddigi döntéseiben az emberi méltóságot és a magánszférához való jogot sértő eseteket alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősítette. Kifejezésre juttatta, hogy az Alkotmánybíróság döntéseiben az alkotmányos mérce kidolgozásakor minimális követelményként érvényesül az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez kapcsolódó az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) által kidolgozott joggyakorlat, de ezen túlmenően is az Alkotmánybíróság szigorú mércét alkalmaz az emberi méltósághoz való jog és a magánszféra védelmének megítélésekor [pl. 7/2014. (III. 7.) AB határozat].

11. Az EJEB a 10. cikkhez kapcsolódó védelem körébe értendőnek ítéli nem csak a közvetlenül kifejezésre juttatott gondolat vagy információ tartalmát, de azt a formát is, amelyben az megjelenik; így a 8. cikkre figyelemmel folytatott értelmezés szerint a védelem kiterjed a képmás közlésére is [pl. Peck. v. the United Kingdom (28/01/2009), Von Hannover v. Germany (24/06/2004.)]. A közlés szabadságának is megvannak a határai és ha amögött nem merül fel a közérdek-magánérdek ütközése, valójában a *fair balance* teszt alkalmazásakor az összemérés nem is vet fel különösebb mérlegelési igényt. Ütközés esetén sem tűri el azonban a Bíróság a szélsőséges, ízléstelen, megalázó jellegű tartalmakat; a legitim cél hiányában ezek nem élveznek elsőbbséget a magánszféra védelmével szemben {pl. Lindon, Otchakovsky-Laurens and July v. France [GC] (22/10/2007)}. Bár a kritika határai– elsősorban közszereplők esetén – tágak, de nem ettől megkülönböztetendők a sértő szándékú, a diskurzusnak valódi részét nem képező tartalmak. A Lindon ügyben továbbá a Bíróság kiemelte azt is, hogy a kifejezés szabadságának, a magánszféra védelmének egyensúlya szempontjából a vita hangnemének mérséklése még akkor is fontosabb, ha olyan politikusról is van szó, akit magát is elítéltek már gyújtó jellegű kijelentései miatt. Kiemelendő, hogy az internettartalom-szolgáltatás keretében elkövetett jogsértések sem esnek „kívül” a jogon, és a szólás/közlés szabadsága ott sem korlátlan {Pl. Delfi AS v. Estonia [GC] (16/06/2015) Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete and Index.hu Zrt. v. Hungary (2/02/2016)}.12.

12. A fényképek felhasználhatósága (a felhasználás indokoltsága) megítélése nem tér el a közlés szabadságának általános elveitől. A Von Hannover ügyben a Bíróság egyértelművé tette, hogy nem közszereplők esetén a 8. cikk szerinti védett jogok akkor is sérülnek, ha azok engedély nélküli

felhasználásában az öncélon kívül nem ismerhető fel semmilyen más érdek, mivel azok nem tartalmaznak közérdekű információt, valakit pusztán hétköznapi tevékenység gyakorlása során ábrázolnak. Még közszereplők esetén sincs „korlátlan” felhasználási jog; az emberi méltóság, a magánélethez való jog védelme azt is megkívánja, hogy a képmás felhasználása valóban közérdekű eseménnyel kapcsolatos beszámolót tartalmazzon [Hachette Filipacchi v. France (14/06/2007.)].

13. Az Alkotmánybíróság gyakorlata hasonló elveket követ. A 7/2014. (III. 7.) AB határozatnak a gyakorlat összefoglalásáról szóló megállapításai szerint a „szólás- és sajtószabadság kettős igazolással bír, azaz az egyéni önkifejezés, illetve a politikai közösség demokratikus működése szempontjából egyaránt kulcsfontosságú. Az Alaptörvényben megerősített kettős igazolás pedig azt jelenti, hogy a véleményszabadságnak az alapjogok körében elfoglalt kitüntetett helyére vonatkozó értelmezés is változatlanul érvényes.” A „sajtószabadság (...) felöleli valamennyi médiatípus szabadságát – a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis – tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is – mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. A szólásszabadság kitüntetett jellege e tekintetben a sajtószabadságra is vonatkozik, és vonatkozik rá a szabadság kettős igazolása is: a sajtószabadság jelentős szubjektív alapjog és a demokratikus közvélemény alkotmányos intézménye egyaránt igazolja.

14. A 28/2014 (IX. 29.) AB határozat a fenti keretben vizsgálta azt a kérdést, hogy valamely közhatalmat gyakorló személy képmásának közzététele milyen alkotmányos feltételek mellett megengedett. A határozat indokolása – a *fair balance* teszt alapján – kifejti, hogy a tájékoztatáshoz való jog és a magánszféra, az emberi méltóság védelme konfliktusa esetén – alkotmányjogi értelemben – az vizsgálendő, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság érvényesülésének milyen indokok alapján kell meghátrálnia az emberi méltósághoz való jog előtt, s hogy az erre vonatkozó konkrét bírói döntés megfelelő egyensúlyt teremtett-e a kettő között. A határozat a mérlegelés szempontjai között felsorolja, hogy: a) a közlés politikai tartalmú-e, b) az inkriminált felvétel nyilvános rendezvényen készült-e, c) azon közhatalmat gyakorló személyek vettek-e részt, d) a felvétel sértette-e a rajta szereplők emberi méltóságát. A döntés konklúzióként arra mutat rá, hogy az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére hivatkozás többnyire csak kivételesen alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásához való jogot, ám ha ez utóbbinak a gyakorlása visszaélészerű, az érintett alappal tart igényt a magánszféra védelmének bírói ítélettel való támogatására is. Különbőség van továbbá aközött, hogy a felvétel valamely a jelenkor szempontjából fontos eseményről tudósít vagy annak valamilyen fontos, társadalmilag releváns, az öncélt nélküli eset a tárgya (ami a hozzájárulás nélküli közlést is indokolhatja), vagy abban ilyen célok és ilyen háttér nem ismerhető fel a közlési szándék mögött.

15. A 16/2016. (X. 20.) AB határozat a fentieken túl indokolt közlésnek ismerte el azt is, ha a tudósítás központjában valamely közérdeklődésre számot tartó esemény áll, s egyébként a közlés nélkülözi a jogellenesség ismérveit. Ilyen feltétel azonban esetemben bizonyosan nem állapítható meg, tekintve, hogy sem közszereplő nem vagyok, sem közéleti eseményen – a fénykép szerint sem – nem vettem részt. Így eleve téves a bíróságnak az a kiindulópontja, hogy a jogszerűség kérdését

nem is vizsgálta, azt egyszerűen adottnak vette. Szintén nem foglalkozott azzal a másodfokú bíróság, hogy a hozzászólások között egy másik hozzászóló képét kitakarta a sajtó.

16. A 23/2019. (VII. 18.) AB határozat a közszereplők/közhatalmat gyakorlók képmásának felhasználásával kapcsolatos alkotmányossági mércét összegezve megállapítja: elsőként minden esetben vizsgálendő, miszerint a képmás közzététele összefüggésben áll-e az érintett emberi méltóságával vagy magánszférájával. Igenlő válasz esetén az Alaptörvény II., VI., IX. cikkének összevetésével vizsgálendő, hogy a támadott határozat megfelelő egyensúlyt teremtett-e a szabad tájékoztatáshoz való jog és az emberi méltóság sérelme között, illetve hogy a képmás közzététele öncélú volt-e.

17. Figyelembe véve a testületnek a folyamatosan fejlődő, témaspecifikus gyakorlatát az állapítható meg, hogy még a közszereplői minőség sem alapozza meg a sajtó részéről sem a szélsőséges eszközök és módszerek alkalmazását, valamint a sajtónyilvánosság, a véleményszabadság védelme sem jelenti azt, hogy a közszereplővel szemben a nyilvános és öncélú megalázás elismert cél lehet. A 7/2014. (III. 7.) AB döntés értelmében ebből a szempontból az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül a testületnek jogában áll ellenőrizni a véleményszabadság érvényesülésére vonatkozó jogalkalmazói gyakorlatot is.

18. A 23/2019. (VII. 18.) AB határozat összességében megállapította azt is, hogy a képmásvédelem a sajtószabadság korlátja, ha a képmás közzététele felismerhető személyt ábrázol – szintén tanúbizonyítás volt ekörben az elsőfokú bíróság előtt -, és a magánélet védelméhez, az emberi méltósághoz való jog sérelmét okozza. Álláspontom szerint ez nem lehet kérdés olyan esetekben, ha az érintett nem közszereplő, nem közéleti eseményen vesz részt, a felhasznált képmás és a cikk szöveges tartalma között az ábrázolt személy vonatkozásában semmilyen összefüggés, indokoltság nem mutatható ki. A felhasznált felvétel mindemellett kimondottan magánéleti eseményen, személyes környezetben, szabadidő eltöltése alatt, a cikk tartalma szerinti eseményeket jóval megelőzően készült, annak már csak ezért sem lehet köze semmilyen közérdeklődésre számot tartó tartalomhoz. Mi több ezen túlmenően a helyszínnek sincs köze semmilyen közéleti vitafórumhoz, az indítványozó ilyen kontextusban sem a felvétel készültkor, sem azt követőleg semmilyen eseményen nem is vett részt. Még közszereplő esetén sem jelenti azt a sajtónyilvánosság, hogy élete minden eseményét, annak bármilyen családi, intim mozzanatát bármilyen tartalom illusztrációjához fel lehetne használni, így ezt még kevésbé jelentheti abban az esetben, ha az ábrázolt személy nem közszereplő.

19. A per alperese nem tudott igazolni semmiféle olyan körülményt, amely indokolta volna, hogy cikkhez illusztrációként a rólam, családi nyaralás alatt készült fotó felhasználása szükséges, indokolt, ésszerű volt, vagy egyáltalán bármilyen módon kötődött volna a tartalomhoz. Ebben az esetben nem az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése élvez prioritást, hanem az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti magánélethez való jogom. Ellenkező felfogás azt eredményezné, hogy bármely közszereplő, bármely hozzátartozójáról, bármilyen személyes eseményen, vásárláskor, séta, iskolai kirándulás, közlekedésben való részvétel, mozi, színházi esemény, hangverseny, stb..

alkalmával készült fotó korlátlanul felhasználhatóvá válna. Ez azonban az érintettek esetében, így esetemben olyan, a magánéletbe való intruzív beavatkozást jelentene, ami magát a magánélet zavartalan élvezetéhez való jogot lehetetlenítené el; állandó rettegést jelentene bárki számára attól, hogy akár egy évvel korábban, netán gyermekkorában, szüleivel más hozzátartozóival készült fotója is korlátlanul felhasználható lenne, bármilyen kétes tartalom illusztrálására. Én, mint nem közszereplő – ráutaló magatartással sem – vettem alá magamat semmiféle olyan korlátozásnak, amely a magánszférájába történő tolokodó beavatkozás eltűrésére kötelezne. Az pedig külön megalázó és emberi méltóságot sértő magatartás mindenféle sajtóorgánum részéről, hogy a nem közszereplő hozzátartozó fotóját lealacsonyító közegbe telepített, kommentek közé beszúrt formában, tudatosan, az ábrázolt személy negatív kontextusba helyezve folyamatosan és többszörösen felhasználja. A képmással való megengedhetetlen és rosszindulatú visszaélés pontosan azzal vált támadhatatlanul igazoltá, hogy a per alperese a képmást tartósan és egyre szélesedő körben, újra és újra felhasználta. A magánéletbe való beavatkozást az nem igazolja, hogy más személlyel közös fotón szerepelek, ugyanis az nem közéleti megnyilvánulásom része, sőt éppen a közzététellel lettem – akaratom ellenére – integrálva egy közéleti vitába, úgy, hogy annak semmiféle kényszerítő oka nem volt a sajtóorgánum számára. Okot az integrálásra nem adtam, technikailag pedig minimum a – minden nehézség nélkül végrehajtható – felismerhető tétel megakadályozása lett volna az elvárás; de arra sem volt kényszerítő körülmény, hogy a másik felperesről pont olyan fotót kell választania, amelyen én is szerepelek. A jogkorlátozás ezen körülményeit a másodfokú bíróság érdemben nem is vizsgálta.

20. A másodfokú bíróság a támadott ítéletében tudatosan figyelmen kívül hagyta az Alkotmánybíróság fentebb idézett határozataiban foglalt határozott distanciákat. Tévesen az én káromra abszolutizálta a sajtószabadságot, korlátlaná téve a közlés szabadságának határait. Ez azért is nyomatékos jogsérelem, mert a folyamatos jelent megtestesítő internet világában ez a jogsértés örök időkre fennmarad, minthogy a világhálón való folyamatos megjelenést az ábrázolt személy semmilyen módon és mértékben nem tudja befolyásolni. Ugyanakkor a fényképnek a kontextusát jelentő cikk tekintetében sincs semmilyen véleményformáló ereje, véleményt, információt, az esethez kötődő tény, körülményt nem hordoz, a demokratikus közvélemény formálásához nincs köze. Valójában az a köz számára teljesen mindegy, hogy egy nem közszereplő hol, milyen környezetben, kivel tölti a szabadidejét, az alatt mit csinál. Ekként az érintett alperesi sajtóorgánumnak a képmáshoz való jogom korlátozásához, a magánszférámba történő beavatkozáshoz semmilyen érdeke nem fűződött, nem volt ilyen közérdek sem, nem volt velem kapcsolatos, rólam szóló közéleti vita, nem vettem részt és nem is volt módom részt venni ilyen vitában a közvéleményre gyakorolt véleményformáló hatással, a vitára egyáltalán semmiféle ráhatásom nem volt, nem is lehetett. Így a korlátozásnak semmiféle alkotmányos alapja nincs, annak már az alapja sincs meg, így annak szükségessége fel sem merül, arányossága pedig nem is vizsgálható.

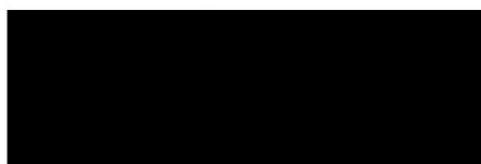
21. Az Alkotmánybíróság a 3122/2014. (IV. 24.) AB határozatában megállapította, hogy az emberi méltóságnak még a közszereplők esetén is van egy érinthetetlen magva, amelyet a véleményszabadság gyakorlásakor is tiszteletben kell tartani. Mindemellett az Alaptörvény hetedik

módosítása a magánélet védelméhez való jog hangsúlyosabbá tételének megfelelően módosította a VI. cikk rendelkezéseit, kimondva, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Ebből az is következik, hogy a fair balance teszt során sokkal nagyobb hangsúlyt kell helyezni a bíróságoknak is a nem közszereplők jogainak fokozott tiszteletben tartására. Abból, hogy egy nem közszereplő egy közszereplővel közös fotón szerepel (akár hozzátartozói viszonyban, akár alkalomhoz kötötten), még nem következik, hogy a közszereplőre vonatkozó korlátozásoknak ki lenne téve és automatikusan el kellene fogadnia védelmi szintjének csökkenését. Úgyszintén, ha egy nem közszereplő a róla készült felvételnek a korlátozott nyilvánosság előtti közzétételéhez, szabadidős tevékenységi keretében hozzájárul is, abból még nem következik, hogy ezt a felvételt bárminek, bármilyen, reá nézve akár sértő, megalázó médiatartalomnak az illusztrálásához is automatikusan, engedély nélkül hozzáférhetővé, további körben terjeszthetővé, különböző konnotációkban lehetővé tette. Az ilyen felfogás teljes egészében kiüresítené az érintett önrendelkezéshez való jogát, ami a képmáshoz való jog gyakorlásakor is mindenkit megillet.

22. Ezzel szemben a bíróság a támadott ítéletében meg sem vizsgálta, hogy a felhasználásnak volt-e legitim célja, s hogy hol húzódnak az indítványozó önrendelkezési jogának határai. Ezzel teret engedett az önkényes, visszaélészerű felhasználásnak, ami súlyosan sérti az emberi méltósághoz való jogot, tekintve, hogy ezzel az indítványozó (és minden más természetes személy) határtalanul kiszolgáltatottjává válik minden rosszindulatú, lejárató, megalázó felhasználásnak és kitett annak is, hogy a képmását adott esetben a legméltatlanabb helyzetben, szituációban, környezetben felhasználják.

A fentebb kifejtettek alapján ismételten kérem az indítvány befogadását és elbírálását, az alkotmányjogi panasznak történő helyt adást, a másodfokú határozat megsemmisítését és a bíróságnak az új eljárásra olyan tartalommal történő kötelezését, amely alkalmas az Alaptörvény II. cikkében és VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jogsérelmem helyreállítására.

Kaposvár, 2020. március 15.

inditvanyozo